

Pisac: Karl Bruckner rođen je 09.01.1906. godine u Beču kao sin tiskara. Pripremao se za trgovački zanat, a radio je i kao tehničar, prodavač novina i čuvar garaža. Otkriva slikarsku nadarenost i piše svoju prvu pjesmu. Odlazi u Brazil, a u domovinu se vraća 1938. godine i odmah biva unovačen u njemačku vojsku. Nakon rata piše crtice za novine, a poslije tri romana za odrasle piše svoju prvu knjigu za mladež " Dijamant Tobije Ambergera ". U njemu opisuje sudbinu austrijskih iseljenika u Brazilu. Pozornost čitatelja zaokupio je romanom o nogometu, a

najpoznatije mu je djelo " Sadako hoće živjeti ". Roman je prvi put objavljen 1961. godine i s njim postiže svjetsku slavu. Više je puta nagrađivan kao najbolji pisac za mladež, a može mu se odati priznanje za 93 prijevoda njegovih djela na 22 jezika.

Vrijeme radnje: Razdoblje od kolovoza 1945. godine pa do proljeća 1955. godine.

Mjesto radnje: Hirošima i američka vojna baza na Tinianu u zapadnom Tihom oceanu.

Likovi: Sadako je mala četverogodišnja djevojčica koja je doživjela strahotu i užas nuklearnog udara na Hirošimu 06.08.1945. godine. Nekim je čudom preživjela i u poratnim godinama velikog siromaštva stoički podnosi, skupa sa svojom obitelji, veliku glad, neimaštinu i beznađe.

Uporna je, poštena, hrabra i odana obitelji. Iako malena sa starijim bratom satima skuplja metalne predmete iz gradskih ruševina. Desetak godina od pada atomske bombe Sadako

počinje osjećati posljedice radijacije. Započinje svoju posljednju bitku, bitku za život. Veliko htijenje i upornost budili su njoj nadu u ozdravljenje, u život koji je toliko voljela. Opaka je bolest ipak na kraju pobjedila, ali Sadako će vječno živjeti u nama koji smo pročitali ovu knjigu, živjet će kao opomena čovječanstvu da nikad više ne ponovi istu grešku.

Šigeo je stariji brat svoje male sestrice Sadako. Dobar je, pametan, osjećajan i odan dječak. Pošten je i odgojen u skladu sa starim japanskim tradicijama. Puno vremena posvećuje čuvanju svoje sestrice. Odan je obitelji i ne može se pomiriti sa činjenicom da Sadako mora umrijeti.

Pomaže joj u izradi zlatnih ždralova bodreći nju a i sebe u njenim najtežim trenucima.

Tema: Nuklearni udar na Hirošimu i posljedice koje je on izazvao.

Pouka: Među ljudima različitih nacija treba graditi prijateljstvo, suradnju i dobre odnose, kako bi svi zajedno mogli živjeti u slozi i ljubavi, čuvajući ovu našu prelijepu Zemlju za generacije koje dolaze.

Kratak sadržaj: Sredina je srpnja 1945. godine. Hirošima je pust grad. Muškarci su na frontu, nesposobni za vojsku i žene rade u tvornicama za potrebe vojske, a nemoćni starci i djeca lutaju ulicama tražeći komadiće hrane. Četverogodišnja Sadako luta ulicama zajedno s bratom Šigeom, dok im majka radi u Brodogradilištu Micubiši. Otac, prijeratni brijač, već je dugo u vojsci i niko ne zna gdje se nalazi. Japan je pred porazom i sva su dopisivanja sa vojnicima zabranjena. Za razliku od drugih japanskih gradova koji se svakodnevno bombardiraju Hirošimu samo nadliječu izviđački avioni i na njih se više niko ne osvrće. U isto vrijeme u američkoj bazi

na Tinianu odvijaju se pripreme za ubrzani završetak rata bez invazije na Japan. U najvećoj tajnosti vrše se pripreme za prvu uporabu atomske bombe. Cilj je Hirošima. Tog kobnog jutra Šigeo je stao u red za hranu. S njim je bila i njegova sestra Sadako. Red je bio dugačak i dječak je znao da mala sestra ne može dugo stajati u redu, pa odluči poći kući. Vratiti će se kasnije sam i donijeti će kući toliko potrebne namirnice. U tom trenutku nije ni slutio kakav ga pakao čeka samo dvadesetak minuta kasnije. I dok je hodao ulicama prema kući, "Enola Gay" se sa smrtonosnim teretom približavala Hirošimi. Sadako je bila umorna od hodanja i Šigeo odluči zastati u parku kako bi se djevojčica odmorila. Sadako je legla pod vrbu i odmah zaspi, a Šigeo skoči u obližnje jezerce. I tada se dogodi užas kakav ljudski rod još nije vidio. U nekoliko sekundi zbrisan je čitav jedan grad, poginulo je preko 80 000 ljudi. Rat je završen. Cilj je ostvaren, užasne su posljedice ostale kao vječna opomena ljudskom rodu. Nekim čudom obitelj Sasaki čitava je na okupu. Na mjestu gdje je bila njihova kuća, otac kojeg su otpustili iz vojske sklepaio je mali kućerak. Bez puno materijala skromna kućica pružala je tek minimalnu zaštitu od kiše i hladnoće. Djeca po cijele dane skupljaju metalne predmete po ulicama, a otac nastoji nešto zaraditi da može kupiti daske za novu kuću. Zahvaljujući brončanom zmaju kojeg je pronašla Sadako otac namjerava kupiti brijački alat i započeti svoj stari zanat. Iako biva pokraden nije pokleknuo. Upoznaje predratnog proizvođača zmajeva i oni zajedno započinju posao. Krenulo je dobro i otac uspijeva sagraditi pristojnu kuću. Deset je godina prošlo od završetka rata. Sadako pada u nesvijest poslije biciklističke utrke u kojoj je učestvovala. Obolila je od posljedica radijacije i započinje svoju posljednju bitku, bitku za život. Izrađuje papirnate ždralove i vjeruje u ozdravljenje izradi li ih tisuću. Iznemogla i iscrpljena bolešću sklopila je svoje umorne oči posljednji put. Iznad njenog kreveta ostalo je visjeti 990 zlatnih ždralova. U spomen na nju u Vrtu mira u Hirošimi stoji spomenik s njenim likom izliven iz bronce, a njene ruke uzdignute prema nebu drže zlatnog ždrala.

Mišljenje o djelu: Tužna pripovjetka koja nam govori o strahotama rata, o stradanjima malih ljudi koje niko ništa nije pitao kad se udaralo u bubnjeve rata. Stradanja milijuna ljudi prouzročili su bezočni političari, ratni huškači, koji su svu tu strahotu kasnije promatrali iz sigurnosti svojih domova, a nerijetko su se pritom i enormno obogatili.

Ništa me nije nasmijalo

Rastužilo me kad je Sadako umrla.